

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक आठ

एका राष्ट्राचा जन्म

Jeff Pippenger

2023-10-31

प्रारंभीचा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश तपासणी न्यायाच्या आरंभी समाप्त झाला, आणि मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश कार्यकारी न्यायाच्या आरंभी समाप्त होतो. इस्लामचे तिसरे दुःख रविवारच्या कायद्याच्या मंजूरीमुळे संयुक्त संस्थानांवर न्याय आणते, आणि ते संपूर्ण जगाने नागरी छळ करणाऱ्या सत्तेच्या दडपणाखाली स्वतःचा रविवारचा कायदा स्वीकारल्याबद्दल त्यांच्यावर चालू राहणारा आणि तीव्र होत जाणारा न्याय दर्शविते; ही सत्ता त्या दहा राजांनी प्रतिनिधित्व केलेली आहे, ज्यांनी टायरची वेश्या इझेबेल हिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे.

“धार्मिक स्वातंत्र्याची भूमी असलेली अमेरिका, जेव्हा विवेकबुद्धीवर बळजबरी करण्यासाठी आणि मनुष्यांना खोच्या शब्दांथाचा मान राखण्यास भाग पाडण्यासाठी पोपसत्तेशी एकरूप होईल, तेव्हा पृथ्वीवरील प्रत्येक देशातील लोक तिच्या उदाहरणाचे अनुसरण करण्यास प्रवृत्त होतील.” Testimonies, volume 6, 18.

महान संघर्षातील रविवारीच्या नियमाविषयीची लढाई तेव्हा पूर्णपणे आरंभ होते. त्या वेळी सैतान ख्रिस्ताचे व्यक्तिरूप धारण करून प्रकट होतो.

“देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पोपसत्तेच्या संस्थेची अंमलबजावणी करणाऱ्या फतव्यामुळे आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे धर्मनिष्ठेपासून तोडून टाकील. जेव्हा प्रोटेस्टंटवाद रोमन सत्तेचा हात धरण्यासाठी आपल्या आणि तिच्यामधील दरीवरून आपला हात पुढे करील, जेव्हा तो अध्यात्मवादाशी हस्तांदोलन करण्यासाठी त्या अथांग दरीपलीकडे हात पोहोचवील, जेव्हा या त्रिविध संघाच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रोटेस्टंट व प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या संविधानातील प्रत्येक तत्त्वाला नाकारील, आणि पोपीय असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण हे जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रवृत्तीची वेळ आली आहे आणि अंत समीप आहे.” Testimonies, volume 5, 451.

राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो.

“संयुक्त राज्यांतील लोक हे विशेष कृपाप्राप्त लोक राहिले आहेत; परंतु जेव्हा ते धार्मिक स्वातंत्र्यावर बंधने घालतील, प्रॉटेस्टंटवादाचा त्याग करतील, आणि पोपशाहीला पाठबळ देतील, तेव्हा त्यांच्या अपराधाचे परिमाण पूर्ण होईल, आणि ‘राष्ट्रीय धर्मत्याग’ स्वर्गातील पुस्तकांत नोंदविला जाईल. या धर्मत्यागाचा परिणाम राष्ट्रीय विनाश असेल.” Review and Herald, May 2, 1893.

मूर्ख लाओदिकीयेचे अॅडव्हेंटिस्ट पोपसत्तेशी हातमिळवणी करतात आणि उलथवून टाकले जातात, तर ख्रिस्ताचा दुसरा कळप, जो अजूनही बाबेलमध्ये आहे, तो पोपसत्तेच्या हातून सुटतो.

तो वैभवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथवून टाकले जातील; परंतु एदोम, मोआब, आणि अम्मोनच्या संततीतील प्रमुख हे त्याच्या हातातून सुटतील. दानियेल 11:41.

रविवारीय कायदा मंजूर होण्याच्या अनुषंगाने सातवा तुतारीनाद न्यायाचा शाप आणतो, आणि इस्लाम अचानक संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करतो.

आणि मी पाहिले, व ऐकले की एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागातून उडत होता आणि मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीवरील रहिवाशांनो, त्या इतर तीन देवदूतांच्या तुरईच्या आवाजांमुळे, ज्या अजून वाजायच्या आहेत!” प्रकटीकरण 8:13.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करणारा ध्वज नंतर योहानाने प्रकटीकरण बाराव्या अध्यायात सूर्याने परिधान केलेल्या स्त्रीरूपाने दर्शविला आहे, आणि भविष्यसूचक रीतीने आरंभ व अंत यांच्या प्रतीकात्मकतेद्वारे चित्रित केला आहे.

आणि स्वर्गात एक मोठे अद्भुत चिन्ह दिसले: एक स्त्री सूर्याने परिधान केलेली, आणि तिच्या पायांखाली चंद्र, आणि तिच्या मस्तकावर बारा ताऱ्यांचा मुकुट होता. आणि ती गर्भवती असल्यामुळे प्रसूतीवेदनांनी कळवळत, प्रसूतीस तयार होऊन आक्रोश करीत होती. आणि स्वर्गात दुसरे एक अद्भुत चिन्ह दिसले; आणि पाहा, सात मस्तके व दहा शिंगे असलेला, आणि त्याच्या मस्तकांवर सात मुकुट असलेला एक मोठा तांबडा अजगर दिसला. आणि त्याच्या शेपटीने स्वर्गातील ताऱ्यांचा तिसरा भाग ओढून पृथ्वीवर फेकून दिला; आणि जी स्त्री प्रसूतीस तयार होती, तिचे बालक जन्मताच गिळून टाकावे म्हणून अजगर तिच्यासमोर उभा राहिला. आणि तिने एका पुत्रास जन्म दिला, जो लोखंडी दंडाने सर्व राष्ट्रांवर राज्य करणार होता; आणि तिचे बालक देवाकडे व त्याच्या सिंहासनाकडे उचलून नेण्यात आले. प्रकटीकरण 12:1-5.

ती चंद्रावर उभी आहे आणि सूर्याने परिधान केलेली आहे. चंद्र हा सूर्याचा प्रतिबिंब आहे, आणि म्हणून भविष्यसूचक अर्थाने तो सूर्याचे प्रतिरूप दर्शवितो. तिच्या मुकुटातील बारा तारे प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी असलेल्या प्राचीन इस्राएलच्या बारा वंशांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे प्राचीन इस्राएलच्या समाप्तीच्या वेळी असलेल्या बारा शिष्यांचे प्रतिरूप आहेत. प्राचीन इस्राएलच्या समाप्तीच्या वेळी जे बारा तारे बारा शिष्य आहेत, तेच आधुनिक इस्राएलच्या प्रारंभीचे बारा प्रेषितही आहेत. म्हणून ते आधुनिक इस्राएलच्या समाप्तीच्या वेळी असलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिरूप आहेत, जे शिष्य आणि प्रेषित आहेत. इतिहासाच्या त्या प्रारंभी, जिथे शिष्य प्राचीन इस्राएलच्या समाप्तीचे आणि प्रेषित आधुनिक इस्राएलच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करतात, ती स्त्री जी मंडळी आहे, ती ख्रिस्ताने गर्भवती होती. तोच “पुरुष बालक” आहे, जो आपल्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानानंतर देवाकडे उचलला जाईल.

म्हणून ती स्त्री, मृत्यूच्या दरीतून पुनरुत्थित झाल्यानंतर स्वर्गात आरोहित होणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जन्माचाही प्रतिरूप ठरते. एकदा ते स्वर्गात पोहोचल्यावर, ती आणखी एका बालकास जन्म देईल, जो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बाबेलमधून बाहेर येणाऱ्या दुसऱ्या कळपाचे प्रतिनिधित्व करतो.

तिला प्रसववेदना येण्यापूर्वीच ती प्रसूत झाली; तिच्या वेदना सुरू होण्यापूर्वीच तिने पुत्रास जन्म दिला. असे कधी कोणी ऐकले आहे? अशा गोष्टी कोणी कधी पाहिल्या आहेत? एखादा देश एका दिवसात उत्पन्न होईल काय? एखादे राष्ट्र एकदम जन्मास येईल काय? कारण सियोनला प्रसववेदना होताच तिने आपल्या मुलांना जन्म दिला. “मी जन्मापर्यंत आणीन, आणि प्रसूती होऊ देणार नाही काय?” परमेश्वर म्हणतो; “मी प्रसूती करवीन, आणि गर्भाशय बंद करीन काय?” तुझा देव म्हणतो. यशया 66:7-9.

पृथ्वीच्या पशूच्या राज्याच्या काळात, एक राष्ट्र एकदम जन्माला येते. ते राष्ट्र म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार; कारण ते असे आहेत की जे ख्रिस्ताच्या स्वभावाचे परिपूर्ण प्रतिबिंब दर्शवितात. तेच ते आहेत ज्यांचे प्रतिरूप “पुरुष मूल” येशूमध्ये दर्शविले गेले. ते यशयाच्या “पुरुष मूल” आहेत, जो स्त्रीला प्रसववेदना सुरू होण्यापूर्वी जन्माला येतो. अथांग खड्ड्यातून आलेल्या पशूने जेव्हा त्यांचा वध केला तेव्हा ज्यांच्याबद्दल जगाने आनंद व्यक्त केला, ती मृत, कोरडी हाडे यरुशलेममध्ये सांत्वन पावतील, आणि मग “पुरुष मूल” प्रसूत करणाऱ्या त्या स्त्रीसमवेत ते आनंद करतील. ती प्रसववेदना भोगण्यापूर्वी त्यांना जन्म दिला जातो; आणि मग ती प्रसववेदना भोगते व “तिच्या” इतर “मुलांना” जन्म देते, कारण त्यानंतर अन्यजाती तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला वाहत्या नदीप्रमाणे प्रतिसाद देतात, जसा तो संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा संपूर्ण देशभर पसरतो. ते एका महान संकटात जन्माला येतात, जे तिच्या प्रसववेदनांचे प्रतिनिधित्व करते. प्रकटीकरण बारा मधील स्त्रीला, मुळात, जुळे आहेत. पहिले जन्मलेले म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार, ज्यांची ओळख प्रथमफळे अशी दिली आहे; आणि अन्यजाती म्हणजे उन्हाळ्यातील कापणीच्या महान जमवणीप्रमाणे आहेत.

यरुशलेमेबरोबर आनंद करा, तिच्यावर प्रेम करणाऱ्यांनो, तुम्ही सर्व तिच्याबरोबर हर्ष करा; तिच्यासाठी शोक करणाऱ्यांनो, तुम्ही सर्व तिच्याबरोबर मोठ्या आनंदाने आनंदित व्हा: म्हणजे तुम्ही तिच्या सांत्वनरूपी स्तनांपासून दूध पिऊन तृप्त व्हाल; म्हणजे तुम्ही तिच्या वैभवाच्या परिपूर्णतेतून पिऊन आनंदित व्हाल. कारण परमेश्वर असे म्हणतो, पाहा, मी तिच्याकडे नदीप्रमाणे शांती प्रवाहित करीन, आणि राष्ट्रांचे वैभव ओसंडून वाहणाऱ्या प्रवाहाप्रमाणे; तेव्हा तुम्ही दूध पिऊन पोसले जाल, तुम्हांला तिच्या कुशीत उचलले जाईल, आणि तिच्या गुडघ्यांवर खेळविले जाईल. जसा एखाद्यास त्याची आई सांत्वन करते, तसा मी तुम्हांला सांत्वन करीन; आणि यरुशलेमेत तुम्हांला सांत्वन मिळेल. आणि जेव्हा तुम्ही हे पाहाल, तेव्हा तुमचे हृदय आनंदित होईल, आणि तुमची हाडे कोवळ्या गवताप्रमाणे फुलतील; आणि परमेश्वराचा हात त्याच्या सेवकांवर प्रकट होईल, आणि त्याचा कोप त्याच्या शत्रूंवर प्रकट होईल. यशया 66:10-14.

जे यरुशलेमाकरिता “शोक करतात” तेच तिच्यामध्ये केलेल्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकतात व आक्रोश करतात आणि ज्यांच्यावर शिक्का मारण्यात आलेला आहे; आणि त्यांच्यावर रविवारच्या कायद्यापूर्वीच शिक्का मारला जातो. आपण आता “मंडळीकरिता समाप्तीचे कार्य” यामध्ये आहोत, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या अंतिम क्षणांचे कार्य आहे.

“देवाचे खरे लोक, ज्यांच्या अंतःकरणात प्रभूच्या कार्याचा आत्मा आणि जीवांच्या तारणाची कळकळ आहे, ते पापाकडे नेहमीच त्याच्या खऱ्या, पापी स्वरूपात पाहतील. देवाच्या लोकांना सहज वेढून टाकणाऱ्या पापांबाबत ते सदैव विश्वासू आणि स्पष्ट व्यवहाराच्या बाजूने उभे राहतील. विशेषतः मंडळीकरिता होणाऱ्या अंतिम कार्यात, देवाच्या सिंहासनासमोर निर्दोष उभे राहणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मोहर लावण्याच्या काळात, देवाचे असल्याचा दावा करणाऱ्या लोकांच्या अपराधांविषयी त्यांना अतिशय तीव्रपणे वेदना होतील. हे संदेष्ट्याने अंतिम कार्याचे चित्रण, प्रत्येकाच्या हातात संहाराचे शस्त्र असलेल्या पुरुषांच्या प्रतीकात्मक दृश्याद्वारे, प्रभावीपणे मांडले आहे. त्यांच्यामध्ये एक मनुष्य तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेला होता, आणि त्याच्या कंबरेजवळ लेखकाची दैत होती. ‘आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, नगराच्या मधून, यरुशलेमाच्या मधून जा, आणि त्या नगराच्या मध्यभागी जे सर्व घृणास्पद कृत्ये केली जातात त्यांच्यामुळे उसासे टाकणाऱ्या व आक्रोश करणाऱ्या पुरुषांच्या कपाळांवर एक खूण कर.’” Testimonies, volume 3, 266.

जे “उसासे टाकतात व आक्रोश करतात” त्यांना, वधाची शस्त्रे हातात घेतलेले संहारक दूत, जी यरुशलेम म्हणून दर्शविलेली आहे त्या मंडळीमधून जाण्यापूर्वी, शिक्का मारला जातो.

आज्ञा अशी आहे: ‘नगराच्या मध्यातून, यरुशलेमच्या मध्यातून जा, आणि जे पुरुष तिच्या मध्यभागी होत असलेल्या सर्व घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकतात व आक्रोश करतात, त्यांच्या कपाळांवर खूण कर.’ हे उसासे टाकणारे, आक्रोश करणारे लोक जीवनाचे शब्द पुढे धरून होते; त्यांनी ताडना दिली, सल्ला दिला आणि विनवणी केली. ज्यांनी देवाचा अनादर केला होता, त्यांपैकी काहींनी पश्चात्ताप केला आणि त्यांची अंतःकरणे त्याच्यासमोर नम्र केली. परंतु प्रभूचे तेज इस्राएलपासून निघून गेले होते; अनेकजण अजूनही धर्माचे बाह्य आचार चालू ठेवत होते, तरी त्याचे सामर्थ्य आणि उपस्थिती यांचा अभाव होता.

“जेव्हा त्याचा कोप न्यायांद्वारे प्रकट होईल, त्या वेळी ख्रिस्ताचे हे नम्र, समर्पित अनुयायी जगातील इतरांपासून त्यांच्या आत्मिक क्लेशामुळे वेगळे ओळखले जातील; आणि तो क्लेश शोक, रडणे, ताडना आणि इशारे यांद्वारे व्यक्त होतो. इतर जण विद्यमान दुष्टतेवर आच्छादन टाकण्याचा प्रयत्न करतील आणि सर्वत्र प्रचलित असलेल्या महान दुष्टतेचे समर्थन करतील; परंतु ज्यांना देवाच्या सन्मानाविषयी उत्कटता आहे आणि आत्म्यांविषयी प्रेम आहे, ते कोणाचाही अनुग्रह मिळविण्यासाठी मौन धारण करणार नाहीत. अधार्मिकांच्या अपवित्र कृत्यांमुळे आणि संभाषणामुळे त्यांच्या नीतिमान आत्म्यांना दिवसेंदिवस क्लेश होतो. अधर्माच्या उसळत्या प्रवाहाला थांबविण्यास ते असमर्थ आहेत, आणि म्हणूनच ते शोक व भयाने परिपूर्ण होतात. ज्यांना महान प्रकाश प्राप्त झाला आहे, अशांच्या घरांतच धर्माचा तिरस्कार होत असल्याचे पाहून ते देवासमोर शोक करतात. मंडळीत अहंकार, लोभ, स्वार्थ आणि जवळजवळ सर्व प्रकारची फसवणूक आहे, यामुळे ते शोक करतात आणि आपल्या आत्म्यांना पीडा देतात. जो देवाचा आत्मा ताडनेस प्रवृत्त करतो, त्याला पायाखाली तुडविले जाते, आणि सैतानाचे

सेवक जय मिळवितात. देवाचा अपमान होतो, सत्य निष्फळ ठरविले जाते.”

“जे लोक आपल्या स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनाबद्दल खेद अनुभवत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल शोक करत नाहीत, ते देवाच्या मुद्रेपासून वंचित राहतील. प्रभु आपल्या दूतांना—ज्यांच्या हातात संहाराची शस्त्रे आहेत त्या पुरुषांना—आज्ञा देतो: ‘तुम्ही त्याच्या मागून नगरातून जा आणि प्रहार करा; तुमच्या डोळ्यांनी ममता दाखवू नका, आणि दया करू नका: वृद्ध व तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—या सर्वांना पूर्णपणे ठार करा; परंतु ज्याच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा.’ मग त्यांनी घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.”

“येथे आपण पाहतो की, मंडळी—प्रभूचे पवित्रस्थान—ही देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराची प्रथम अनुभूती घेणारी ठरली. ते वृद्ध पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे होते, त्यांनी त्यांच्यावर सोपविलेल्या विश्वासाला तडा दिला. त्यांनी अशी भूमिका घेतली की, पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे ठळक प्रकटीकरण आपण अपेक्षित ठेवू नये. काळ बदलला आहे. ही वचने त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: प्रभू ना भले करील, ना वाईट करील. आपल्या लोकांवर न्याय आणण्यासाठी तो अतिशय दयाळू आहे. अशा रीतीने ‘शांती व सुरक्षितता’ हीच त्या पुरुषांची हाक आहे, जे देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांची आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांच्या पापांची जाणीव करून देण्यासाठी पुन्हा कधीही आपला आवाज तुतारीसारखा उंचावणार नाहीत. हे मुक्या कुत्र्यांप्रमाणे, जे भुंकण्यास तयार नव्हते, तेच अपमानित झालेल्या देवाच्या न्याय्य सूडाला बळी पडतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले—सर्वजण एकत्र नाश पावतात.” Testimonies, volume 5, 210, 211.

यशया अध्याय चाळीसाची सुरुवात दुप्पटपणाच्या प्रतीकवादाचा उपयोग करून होते, जे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाचे एक भविष्यसूचक चिन्ह आहे; हा असा दुसरा संदेश आहे जो बाबेलच्या पतनाच्या संदेशाशी एकरूप होतो. बाबेलचे पतन जेव्हा भविष्यसूचक रीतीने व्यक्त केले जाते तेव्हा ते दुप्पट केलेले असते. तो वाक्यांश असा आहे: “बाबेल पडली, पडली.”

आणि त्याच्या मागोमाग दुसरा देवदूत आला व म्हणाला, बाबेल पडले, पडले, ते महान नगर; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना प्यावयास लाविले आहे. प्रकटीकरण 14:8.

शाब्दिक बाबेलोनचे दोन बायबलाधारित पतन आहेत, आणि आध्यात्मिक बाबेलोनचेही दोन बायबलाधारित पतन आहेत. एकत्रितपणे ते चार ऐतिहासिक साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे बाबेलोनच्या पतनाची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये ओळखून देतात.

आणि तो मोठ्या सामर्थ्यवान आवाजाने जोराने ओरडला, म्हणाला, महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती भुतांचे वसतिस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्यांचा पिंजरा झाली आहे. प्रकटीकरण 18:2.

निम्रोदाच्या काळात प्रत्यक्ष बाबेल, म्हणजेच बाबेलचा पतन झाला, आणि बेलशस्सराच्या काळातही प्रत्यक्ष बाबेलचा पतन झाला. आध्यात्मिक बाबेलचा पतन १७९८ मध्ये झाला, आणि तिचे अंतिम पतन पवित्र शास्त्रांमध्ये वारंवार चित्रित केलेले आहे. या कारणास्तव, बाबेलच्या पतनाचा संदेश दुपटीकरणाच्या भविष्यसूचक प्रतीकात्मकतेचा अंतर्भाव करतो. बाबेलच्या पतनाबरोबर एक दुपटीकरण आहे; परंतु दुपटीकरणाच्या या घटनांमागे आणखी दोन प्रमुख भविष्यसूचक कारणेही आहेत.

दुसरे कारण असे आहे की, संदेश म्हणून तो अशा संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यास दुसरा संदेश जोडलेला आहे. तो दोन संदेशांचे प्रतिनिधित्व करतो. दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या अर्थ व रचनेशी संबंधित इतरही महत्त्वपूर्ण सत्ये आहेत; परंतु आपण येथे एवढेच नोंदवत आहोत की, यशयाच्या अंतिम भविष्यवाणीपर कथनाची सुरुवात, जी चाळीसाव्या अध्यायात होते, ती सांत्वनकर्त्याच्या प्रतीकाच्या द्विगुणीकरणाने होते—ज्याला ख्रिस्ताने आपल्या लोकांना, तो स्वर्गीय पवित्रस्थानात थांबून असताना, प्रदान करण्याचे आश्वासन दिले होते.

तुम्ही माझ्या लोकांचे सांत्वन करा, सांत्वन करा, असे तुमचा देव म्हणतो. यरुशलेमाशी सांत्वनपूर्वक बोला, आणि तिला पुकारून सांगा की तिची युद्धसेवा पूर्ण झाली आहे, तिचे अधर्म क्षमिले गेले आहे; कारण तिने आपल्या सर्व पापांकरिता परमेश्वराच्या हातून दुप्पट प्राप्त केले आहे. यशया 40:1, 2.

बायबलमध्ये ख्रिस्ताच्या स्वभावातील अल्फा आणि ओमेगा या घटकाविषयी यशया चाळीसाव्या अध्यायापासून पुस्तकाच्या शेवटापर्यंतच्या उताऱ्याइतके अधिक विशिष्टपणे बोलणारा दुसरा कोणताही उतारा नाही. अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, ख्रिस्त या उताऱ्यावर आपल्या नावाची अल्फा आणि ओमेगा अशी स्वाक्षरी करतो; कारण तुम्ही यशयाच्या शेवटापर्यंत पोहोचल्यावर, तो पुन्हा एकदा सांत्वनकर्त्याचा उल्लेख करतो; कारण ख्रिस्त वचन आहे, आणि तोच आरंभ आणि शेवट आहे.

परमेश्वर असे म्हणतो: स्वर्ग हे माझे सिंहासन आहे, आणि पृथ्वी माझ्या पायांचे पादपीठ आहे; तुम्ही माझ्यासाठी कोणते घर बांधणार? आणि माझ्या विश्रांतीचे स्थान कोठे आहे? कारण ही सर्व वस्तू माझ्या हातानेच निर्माण झाल्या आहेत, आणि या सर्व गोष्टी अस्तित्वात आल्या आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो; पण मी त्याच मनुष्याकडे लक्ष देईन, जो दीन आहे, ज्याचा आत्मा खेदयुक्त आहे, आणि जो माझ्या वचनाने थरथर कापतो. जो बैल मारतो, तो जणू मनुष्याचा वध करतो; जो कोकराचे बलिदान करतो, तो जणू कुत्र्याची मान कापतो; जो अर्पण अर्पितो, तो जणू डुकराचे रक्त अर्पितो; जो धूप जाळतो, तो जणू मूर्तीला आशीर्वाद देतो. होय, त्यांनी आपले स्वतःचे मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या जीवाला त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांमध्ये आनंद वाटतो. म्हणून मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि ज्या गोष्टींची त्यांना भीती वाटते त्या त्यांच्यावर आणीन; कारण जेव्हा मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; जेव्हा मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; परंतु त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच निवडले. यशया 66:1-4.

देवाच्या लोकांनी त्याच्यासाठी कोणते घर बांधले, हा प्रश्न उपस्थित होतो. त्यांनी पेत्राचे आध्यात्मिक घर उभारले की सैतानाचे सभागृह? देव असे ओळख करून देतो की त्याने बांधलेले घर त्या लोकांचे बनलेले आहे जे “दरिद्री आणि खेदित आत्म्याचे” आहेत, आणि जे देवाच्या “वचनापुढे थरथरतात.” तो आपल्या वचनापुढे थरथरणाऱ्यांची तुलना दुसऱ्या एका वर्गाशी करतो, जे अशुद्ध अर्पणे अर्पितात आणि ज्यांनी स्वतःचा मार्ग निवडला आहे. जे अशुद्ध अर्पणे अर्पण करणाऱ्या त्या वर्गातील आहेत, त्यांना यहुदांप्रमाणेच असे आढळेल की त्यांचे घर त्यांच्यासाठी ओसाड सोडले जाईल.

सर्व संदेषे जगाच्या अंताविषयी बोलतात, आणि हे त्या शहाण्यांमधील, जे त्याच्या वचनापुढे थरथर कापतात, आणि त्या मूर्खामधील, जे देवाला घृणास्पद गोष्टी अर्पण करीत आहेत—अशा घृणास्पद गोष्टी ज्यांत त्यांच्या आत्म्यांना आनंद वाटतो—यांतील भेदाचे एक उदाहरण आहे. या कारणास्तव, देव मूर्ख लाओदीकेयाच्या कुमारींसाठी भ्रमांची निवड करील; तोच तो भ्रम आहे, जो प्रेषित पौल “खोटेपणा” स्वीकारल्यामुळे त्यांच्यावर येतो असे ओळखतो.

“खोटेपणा” हे अँडव्हेंटिझमच्या इतिहासातील एक विशिष्ट प्रतीक आहे, आणि तो १८६३ मध्ये बांधकाम करणाऱ्यांनी स्वीकारला, तसेच अँडव्हेंट इतिहासभर त्यावर उभारणी करण्यात आली. तो असा खोटेपणा होता ज्याने एक खोटा पाया निर्माण केला, आणि तेथे त्यांनी एक बनावट खोटे मंदिर उभारण्यास प्रारंभ केला. खऱ्या मंदिराची बनावट प्रतिरचना करण्याचे त्यांचे कार्य “शेवटच्या दिवसां”पर्यंत सुरू राहते. यशया अध्याय सहासष्टचा संदर्भ शहाण्या व मूर्ख कुमारिकांच्या विभक्तीकरणाच्या चौकटीत ठेवतो. यशया त्या भविष्यसूचक इतिहासाची ओळख करून देत आहे, ज्याला त्याने यशया चाळीसच्या पहिल्या वचनात चिन्हांकित केले, जेव्हा ख्रिस्ताने १८ जुलै, २०२० च्या निराशेनंतर साडेतीन प्रतीकात्मक दिवसांनी सांत्वनकर्ता पाठविण्याचे आश्वासन दिले.

परमेश्वराच्या वचनाने थरथरणाऱ्यांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका; माझ्या नावाकरिता तुम्हांला द्वेष करणारे, तुम्हांला बाहेर टाकणारे तुमचे भाऊ म्हणाले, “परमेश्वराचा गौरव होवो”; परंतु तो तुमच्या आनंदासाठी प्रकट होईल, आणि ते लज्जित होतील. नगरातून कोलाहलाचा शब्द, मंदिरातून एक शब्द, आपल्या शत्रूंना प्रतिफळ देणाऱ्या परमेश्वराचा शब्द. यशया 66:5, 6.

१७९८ ते १८४४ या काळात, मिलेराइटांच्या चळवळीत, प्रभुने एक आध्यात्मिक मंदिर उभारले, ज्यामध्ये कराराचा दूत म्हणून तो १८४४ मध्ये आकस्मिकपणे आला. प्रभु एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीत एक आध्यात्मिक मंदिर उभारतो, जेणेकरून तो आकस्मिकपणे येऊन त्या मंदिराशी करार करावा. पेत्राने, आपल्या पहिल्या पत्राच्या दुसऱ्या अध्यायात, त्या मंदिराला “आध्यात्मिक घर” असे संबोधले आहे. जे “परमेश्वराचे वचन ऐकतात” तेच ते आहेत ज्यांचा योहान प्रकटीकरणात उल्लेख करतो, जेव्हा तो म्हणतो की जे ऐकतात ते “धन्य” आहेत. तेच ध्वज आहेत, कारण ध्वज “इसाएलाच्या बहिष्कृतांपासून” बनलेला आहे. मूर्ख लाओदिकी लोकांना लाज वाटेल, जेव्हा प्रभु आपल्या वचनापुढे थरथरणाऱ्या फिलादेल्फियातील लोकांत स्वतःचे गौरव प्रकट करील; आणि त्याचे वचन “सत्य” आहे.

ज्ञानी आणि मूर्ख यांना दुसऱ्या वर्गापासून वेगळे केले जात असलेल्या काळात ऐकू येणारे ते तीन स्वर “नगरातून,” “मंदिरातून” आणि “प्रतिफळ देणाऱ्या प्रभूकडून” येतात. नगरातून येणारा पहिला “स्वर” हा “गोंगाटाचा स्वर” आहे, आणि तो “गोंगाट” म्हणजे अचानक येणाऱ्या सांत्वनकर्त्याचे आगमन होय.

आणि पेन्तेकॉस्ताचा दिवस पूर्णपणे आला तेव्हा, ते सर्व एकचित्ताने एका ठिकाणी जमले होते. आणि अचानक आकाशातून प्रचंड वेगाने वाहणाऱ्या वाऱ्यासारखा एक नाद झाला, आणि ज्या घरात ते बसले होते ते सारे त्याने भरून गेले. आणि त्यांना अग्निसारख्या विभागलेल्या जिह्वा दिसल्या, आणि त्या त्यांच्यापैकी प्रत्येकावर विसावल्या. प्रेषितांची कृत्ये २:१-३.

प्रेषितांची कृत्ये, अध्याय दोन, वचन दोन येथे “sound” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा अर्थ “noise” आणि “rumor” असा होतो. “rumor” म्हणजे एक भविष्यवाणी होय. “the city” मधून येणारा “sound” किंवा “noise” हा “a mighty wind” द्वारे दर्शविला आहे. “the city” मधून येणारा “voice of noise” म्हणजे इस्लामचा तो “rumor” किंवा भविष्यसूचक संदेश होय, जो त्या कोरड्या हाडांच्या दरीत Comforter च्या आगमनाची खूण करतो—ती हाडे “the street of the great city, which spiritually is called Sodom and Egypt, where also our Lord was crucified.” येथे ठार मारली गेली होती.

यशया यांच्या चाळीसाव्या अध्यायात, “कराराच्या दूतासाठी” मार्ग तयार करावयाचा जो “स्वर” होता, त्याने कोणता संदेश “पुकारावा” असे विचारले. त्याला इस्लामचा संदेश “पुकारण्यास” सांगण्यात आले. प्रेषितांची कृत्ये या ग्रंथात, पेत्राच्या आध्यात्मिक “घराला” भरून टाकणारा जो “नाद” होता, तो “वेगाने येणारा प्रबळ वारा” होता, जो येहेज्केल सत्तेतीस मध्ये इस्लामच्या चार वाऱ्यांकडून आला होता.

शहरातून गोंधळाचा एक आवाज, मंदिरातून एक आवाज, आपल्या शत्रूंना प्रतिफळ देणाऱ्या परमेश्वराचा एक आवाज. यशया 66:6.

ज्या रस्त्यावर आपल्या प्रभूला वधस्तंभावर खिलले गेले, तेथूनच सांत्वनकर्ता प्रथम अरण्यात हाक मारणाऱ्याच्या “आवाजाला” त्या संदेशाचे स्वरूप काय असावे हे कळवितो. त्यानंतर १७९८ ते १८४४ या प्रारंभीच्या चळवळीत ज्याचे प्रतिरूप दर्शविले गेले होते, असे उभारलेले मंदिर असलेले सामर्थ्यवान सैन्य तो आक्रोश फुगविते. इस्लामच्या आक्रोशाची घोषणा करीत असताना त्या सामर्थ्यवान सैन्याची चळवळ तिसऱ्या “आवाजाकडे” नेते, जो रविवाराच्या कायद्याच्या मंजुरीमुळे संयुक्त संस्थानांवर येणाऱ्या न्यायातील देवाचा आवाज ओळखतो. तेथेच प्रभु प्रतिफळ देतो. हे तीन आवाज सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासाच्या रचनेत संचालित आहेत, जी अद्भुत भाषातज्ञाने निर्माण केलेल्या आणि “सत्य” असा अनुवाद होणाऱ्या इब्री शब्दाच्या प्रारंभी, मधल्या आणि शेवटच्या अक्षरांचे प्रतिनिधित्व करते. हे सर्व आपण बनवून सांगू शकत नाही!

आपण ओळखत आलो आहोत त्या भविष्यवाणीतील इतिहासाशी सुसंगतपणे, यशया नंतर एका राष्ट्राच्या जन्माविषयी उल्लेख करतो.

तिला प्रसववेदना येण्यापूर्वीच तिने प्रसव केला; तिच्या वेदना येण्यापूर्वीच तिने पुत्रास जन्म दिला. अशी गोष्ट कोणी ऐकली आहे? अशा गोष्टी कोणी पाहिल्या आहेत? पृथ्वी एका दिवसात उत्पन्न होईल काय? किंवा एखादे राष्ट्र एकाच वेळी जन्माला येईल काय? कारण सियोनला प्रसववेदना होताच तिने आपली मुले जन्माला घातली. “मी जन्मापर्यंत आणीन, आणि प्रसव होऊ देणार नाही काय?” परमेश्वर म्हणतो; “मी प्रसव घडवून आणीन, आणि गर्भाशय बंद करीन काय?” तुझा देव म्हणतो. यशया 66:7-9.

स्त्रीला प्रसववेदना येण्यापूर्वी जो राष्ट्र जन्माला येतो, ते अलीकडे रस्त्यावर मृत व कोरडे पडलेले होते, आणि संपूर्ण जग तिच्या परिस्थितीवर आनंद व्यक्त करीत होते. परंतु जेव्हा ते दोन साक्षीदार उभे राहिले, तेव्हा त्यांच्या मृत्यूवर आनंद मानणारे भयभीत झाले. एकदा हे मृत, कोरडे, वध केलेले देह राष्ट्र म्हणून उभे राहिले की, यरुशलेमावर प्रेम करणारे सर्वजण मग तिच्याबरोबर आनंद करतील. यरुशलेमावर प्रेम करणाऱ्यांत केवळ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे राष्ट्रच नव्हे, तर देवाचा तो दुसरा कळपही समाविष्ट आहे, ज्याला त्या वेळी बाबेलमधून बाहेर बोलाविले जाते. 18 जुलै 2020 च्या निराशेतून होणारे पुनरुत्थान सांत्वनकर्त्यांच्या आगमनाने सिद्ध होते, जो त्या मृत, कोरड्या “हाडांना” “गवताप्रमाणे बहर” आणील.

यरुशलेमाबरोबर आनंद करा, आणि तिच्यावर प्रेम करणाऱ्या सर्वांनी तिच्याबरोबर हर्ष करा; तिच्यासाठी शोक करणाऱ्या सर्वांनी तिच्याबरोबर अत्यंत आनंद करा; जेणेकरून तुम्ही तिच्या सांत्वनाच्या स्तनांमधून दूध पिऊन तृप्त व्हाल; जेणेकरून तुम्ही तिच्या वैभवाच्या परिपूर्णतेतून पिऊन आनंदित व्हाल. कारण परमेश्वर असे म्हणतो, पाहा, मी तिच्याकडे नदीसारखी शांती वळवीन, आणि राष्ट्रांचे वैभव ओसंडणाऱ्या प्रवाहासारखे; मग तुम्ही दूध पिऊन पोषित व्हाल; तुम्हाला तिच्या कुशीत उचलून नेले जाईल, आणि तिच्या गुडघ्यांवर खेळविले जाईल. जसा एखाद्याला त्याची माता सांत्वन करते, तसा मी तुम्हांला सांत्वन करीन; आणि तुम्हांला यरुशलेमेत सांत्वन मिळेल. आणि हे तुम्ही पाहाल तेव्हा तुमचे हृदय आनंदित होईल, आणि तुमची हाडे कोवळ्या गवताप्रमाणे टवटवीत होतील; आणि परमेश्वराचा हात त्याच्या सेवकांवर प्रकट होईल, आणि त्याचा क्रोध त्याच्या शत्रूंवर. यशया 66:10-14.

अल्फा आणि ओमेगा यशयाच्या शेवटच्या निवेदनाचा शेवट नेमका त्याच्या आरंभी जिथे झाला होता तिथेच ठेवतो, म्हणजेच सांत्वनकर्त्यांच्या आगमनाच्या ओळखीबरोबर. आणि नेहमीप्रमाणे, एलियाच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या प्रत्येक संदेशाप्रमाणेच, तो प्रभू पृथ्वीवर शाप घालतो या संदर्भातच स्थापित केला जातो.

कारण, पाहा, परमेश्वर अग्निसहित येईल, आणि त्याचे रथ वावटळीसारखे येतील, जेणेकरून तो आपला क्रोध प्रचंड संतापाने प्रकट करील, आणि आपला धिक्कार अग्नीच्या ज्वाळांनी प्रकट करील. कारण परमेश्वर अग्नीने आणि आपल्या तलवारीने सर्व देहाशी न्यायनिवाडा करील; आणि परमेश्वराने ठार केलेले पुष्कळ असतील. जे बागांत, मध्यभागी असलेल्या एका वृक्षामागे, स्वतःला पवित्र करतात आणि स्वतःला शुद्ध करतात, डुकराचे मांस, घृणास्पद वस्तू, आणि उंदीर खातात, ते सर्व एकत्र नष्ट होतील, असे परमेश्वर म्हणतो. कारण मी त्यांच्या कृती आणि त्यांच्या विचार जाणतो: अशी वेळ येईल की मी सर्व राष्ट्रे आणि सर्व भाषा यांना एकत्र जमवीन; आणि ते येतील, आणि माझे तेज पाहतील. यशया 66:15-18.

“बागेच्या” “मध्यभागी” असलेल्या एदेनमधील चांगले व वाईट यांचे ज्ञान देणाऱ्या “वृक्षा”च्या मागे असलेले मूर्ख लाओदिकीयन अँडव्हॅटिस्ट, आपण स्वतःला पवित्र करीत आहोत व शुद्ध करीत आहोत, अशी घोषणा करतात; परंतु प्रत्यक्षात ते बाबेलच्या अशुद्ध शिकवणीचे भक्षण करीत आहेत, आणि आदाम व हव्वेप्रमाणे लपून बसत आहेत, कारण ज्या पापांना त्यांनी सोडून देण्यासाठी अतिशय जास्त प्रेम केले, त्यांच्यामुळे. ते इतर सर्व राष्ट्रांबरोबर भस्मसात केले जातील. त्यांचा विरोध शहाण्यांशी दाखविला आहे, जे एक “चिन्ह” असतील. ते “चिन्ह” म्हणजे “ध्वज,” जो शब्बाथाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि शब्बाथ हा प्रभू तुझा देव याचे ते चिन्ह आहे, जो प्रत्यक्षात आपल्या लोकांना पवित्र करतो.

म्हणून इस्राएलच्या संततीने शब्बाथ पाळावा, त्यांच्या पिढ्यान्पिढ्या शब्बाथाचे पालन करावे, हा एक चिरस्थायी करार म्हणून. तो माझ्या आणि इस्राएलच्या संततीच्या मध्ये सदासर्वकाळासाठी एक चिन्ह आहे; कारण सहा

दिवसांत परमेश्वराने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली, आणि सातव्या दिवशी तो विसावला व ताजातवाना झाला. निर्गम 31:16, 17.

शहाणे लोक केवळ नामधारीपणाच्या झाडामागे लपून बसलेले नाहीत, तर ते एक ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावले गेले आहेत, महान संघर्षाच्या अंतिम प्रसंगांत देवाचे गौरव प्रकट करीत आहेत. त्याचे गौरव म्हणजे त्याचे चारित्र्य; आणि त्याच्या चारित्र्याचा जो घटक ते जगासमोर प्रदर्शित करीत आहेत, तो अल्फा आणि ओमेगा, आदि आणि अंत, पहिला आणि शेवटचा असा आहे, जो “सत्य” म्हणून दर्शविला गेला आहे.

आणि मी त्यांच्यामध्ये एक चिन्ह स्थापीन, आणि त्यांच्यापैकी जे सुटतील त्यांना मी राष्ट्रांकडे पाठवीन—तर्शीश, पुल, आणि लूद, धनुष्य ओढणाऱ्यांकडे; तूबाल आणि यावानकडे; तसेच दूरच्या बेटांकडे, ज्यांनी माझी कीर्ती ऐकलेली नाही आणि माझे वैभव पाहिलेले नाही; आणि ते परराष्ट्रीयामध्ये माझे वैभव घोषित करतील. आणि ते सर्व राष्ट्रांतून तुमच्या सर्व भावांना परमेश्वरासाठी अर्पण म्हणून घोड्यांवर, रथांत, पालख्यांत, खेचरांवर, आणि वेगवान जनावरांवर बसवून माझ्या पवित्र पर्वतावर, यरुशलमेस, आणतील, परमेश्वर म्हणतो; जसे इस्राएलाची मुले शुद्ध पात्रात अर्पण परमेश्वराच्या मंदिरात आणतात तसे. आणि त्यांच्यापैकीही काहींना मी याजक आणि लेवी म्हणून नेमीन, परमेश्वर म्हणतो. कारण मी निर्माण करणार असलेले नवे आकाश आणि नवी पृथ्वी जशी माझ्यासमोर स्थिर राहतील, परमेश्वर म्हणतो, तशीच तुमची संतती आणि तुमचे नाव स्थिर राहील. आणि असे होईल की, एका अमावास्येपासून दुसऱ्या अमावास्येपर्यंत, आणि एका शब्बाथपासून दुसऱ्या शब्बाथपर्यंत, सर्व देह माझ्यासमोर उपासना करण्यासाठी येईल, परमेश्वर म्हणतो. आणि ते बाहेर जाऊन माझ्याविरुद्ध अपराध केलेल्या मनुष्यांची प्रेते पाहतील; कारण त्यांचा किडा मरणार नाही, आणि त्यांचा अग्नी विझणार नाही; आणि ते सर्व देहाला घृणास्पद ठरतील. यशया 66:16-24.

यशयाच्या अंतिम भविष्यवाणीपर वृत्तांताची सुरुवात २०२३ च्या जुलै महिन्यात सांत्वनकर्त्यांच्या आगमनाने होते, आणि हा वृत्तांत ज्या ठिकाणी सुरू झाला त्याच ठिकाणी समाप्त होतो. तो सात गर्जनांच्या त्या गुप्त इतिहासात येतो, जो परिविक्षाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदर उघडला जातो. तो प्रारंभीच्या मिलेराइट चळवळीच्या पुनरावृत्तीची ओळख शेवटी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या इतिहासाशी करून देतो. तो एलियाच्या संदेशासोबत असलेल्या शापाच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व इस्लामच्या त्या भविष्यवाणीपर कार्याच्या संदेशाप्रमाणे करतो, ज्याद्वारे राष्ट्रांना क्रोधित केले जाते, आणि ज्याचा प्रभु उपयोग न्याय आणण्यासाठी करतो—‘प्रथम’ रविवारच्या कायद्यामुळे संयुक्त संस्थानांवर, आणि ‘शेवटी’ त्याच बंडखोरीसाठी संपूर्ण जगावर.

पुढील लेखात आपण यशयाच्या शेवटच्या कथनाविषयीचा आपला विचार पुढे चालू ठेवू.